

§ 6. Podania o udzielenie zezwolenia na urządzenie wystaw i targów gospodarczych załatwiane będą na podstawie swobodnej oceny.

Zezwolenie na urządzenie wystawy (targu) można uzależnić od spełnienia dokładnie określonych w zezwoleniu warunków w określonym terminie.

W razie niedotrzymania tego terminu przepisy, zawarte w art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 listopada 1927 r. o wystawach i targach gospodarczych, będą miały odpowiednie zastosowanie, co nie wyłącza w razie potrzeby zastosowania także art. 5 tegoż rozporządzenia.

§ 7. W wypadku, przewidzianym w § 6 niniejszego rozporządzenia, władza zezwalająca może ustanowić komisarza rządowego celem czuwania nad dokładnem wykonaniem postawionych warunków.

Komisarz rządowy ma prawo udziału we wszystkich posiedzeniach zarządu wystawy lub targu (§ 2 pkt. a), komitetu wystawy lub targu (§ 8) i komisji sędziowskiej (§ 9) z prawem zawieszenia uchwał zapadłych wbrew jego oświadczeniu i przedstawienia ich władzy zezwalającej do rozstrzygnięcia.

§ 8. Osoby, które uzyskały zezwolenie na otwarcie wystawy (targu) obowiązane są utworzyć komitet wystawy (targu), do którego, niezależnie od innych osób, mogących w nim uczestniczyć, zaprosić należy:

- a) reprezentanta miejscowego samorządu terytorjalnego, delegowanego przez zarząd gminy miejskiej (wiejskiej),
- b) po jednym delegacie właściwej izby przemysłowo-handlowej, izby rzemieślniczej i izby rolniczej stosownie do przedmiotu wystawy (targu),
- c) przedstawicieli gałęzi gospodarczych reprezentowanych na wystawie (targu).

Do komitetu wystawy (§ 2 pkt. f) należy, między innymi, przyznawanie odznaczeń ustanowionych bądź przez zarząd wystawy, bądź przez gospodarcze lub społeczne organizacje z poza wystawy, oraz przedstawienie władzom państwowym i samorządowym, na ich żądanie, kandydatów do odznaczeń państwowych i samorządowych.

§ 9. Celem przedstawienia komitetowi wystawy wniosku w zakresie oznaczonym w § 8 ust. 2 niniejszego rozporządzenia winna być ustanowiona komisja sędziowska. Komisja ta składa się przynajmniej z trzech członków, powołanych z grona rzeczoznawców poszczególnych gałęzi gospodarczych, reprezentowanych na wystawie. Komisja sędziowska ma prawo kooptacji.

W razie wezwania komitetu wystawy do przedstawienia kandydatów do odznaczeń państwowych lub samorządowych, komisja sędziowska obraduje i uchwała swe wnioski w tym zakresie w obecności delegata władzy państwowej lub samorządowej, o ile delegat przez władze te będzie wyznaczony.

§ 10. Skład komitetu wystawy i komisji sędziowskiej winien być podany do wiadomości publicznej przez ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”, a nadto w Dzienniku Wojewódzkim właściwego województwa, o ile zachodzi wypa-

dek przewidziany w art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 listopada 1927 r. o wystawach i targach gospodarczych.

§ 11. Terminy wnoszenia podań, oznaczone w § 3, nie odnoszą się do przedsięwzięć, które mają być urządzone w czasie do dnia 15 grudnia 1928 r., terminy zaś wnoszenia podań, oznaczone w § 4, nie odnoszą się do przedsięwzięć, które mają być urządzone do dnia 15 lipca 1928 r.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabykowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

502.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 16 kwietnia 1928 r.

w sprawie uzupełnienia § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem.

Na podstawie art. 6 i 21 rozporządzenia Ministra Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) oraz stosownie do § 17 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i z Ministrem Skarbu z dnia 22 lutego 1928 r. o wyrobie, obrocie i przechowywaniu eteru etylowego (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 281) zarządzam co następuje:

§ 1. Paragraf 6, rozdział a) „przywóz” rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 11, poz. 64) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniami Ministra Skarbu: z dnia 31 grudnia 1921 r. — Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 5, poz. 35, z dnia 9 lutego 1923 r. — Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 130, z dnia 30 kwietnia 1924 r. — Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 420, z dnia 31 maja 1924 r. — Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 516, oraz z dnia 30 czerwca 1926 r. — Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 407, uzupełnia się przez dodanie nowego punktu (dziesiątego) następującej treści:

„10) Eter etylowy i jego mieszaniny ze spirytusem etylowym mogą być przywożone z zagranicy jedynie na zasadzie każdorazowego pozwolenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu: o ile chodzi o przywóz dla celów leczniczych — z Ministrem Spraw Wewnętrznych, do innych zaś celów — z Ministrem Przemysłu i Handlu”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 maja 1928 r.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*